

Szanowne Czytelniczki i Szanowni Czytelnicy!

Przekazujemy w Państwa ręce kolejny numer naszego kwartalnika, a ja zachęcam do uważnej lektury wszystkich artykułów.

W pierwszej kolejności w naszej stałej rubryce „Sylwetki psychoterapeutów” przedstawiamy drogę życiową oraz podejście do zawodu wybitnej psychoterapeutki i superwizorki, nauczycielki wielu z nas — [Małgorzaty Kosteckiej-Walenta]. Mamy zaszczyt opublikować wywiad, który przeprowadziła z nią Ewa Korzynow-Talczewska. Przyjmując go do publikacji, nie wiedzieliśmy jeszcze, że będzie swoistym pożegnaniem — Małgorzata Kostecka-Walenta zmarła 30 marca. Jej słowa o autentyczności i otwartości terapeuty wobec pacjenta zapadają głęboko w pamięć.

W artykule „Metoda Otwartego Dialogu — przegląd badań międzynarodowych oraz sytuacja w Polsce” Róża Wanda Koprowicz przybliży nam tę metodę oraz analizuje problemy i trudności z wdrażaniem jej na świecie i w Polsce. Niestety, czasem rozbijamy się o realia, takie jak niedobory wyszkolonej kadry bądź braki finansowe. To duża szkoda, biorąc pod uwagę, jak skutecznie Otwarty Dialog skraca czas hospitalizacji i wpływa na zmniejszenie dawki przyjmowanych leków.

Kolejny tekst — „Poznawczo-behawioralna psychoterapia tokofobii” — to przegląd badań zaprezentowany przez Joachima Kowalskiego, Martynę Niżniowską i Patryka Skowronia. Przeczytamy w nim o diagnozie i interwencjach terapeutycznych stosowanych wobec kobiet. Warto się mu przyjrzeć, ponieważ współcześnie tokofobia może dotyczyć nawet 15% rodzących, a jej konsekwencją jest między innymi rosnąca liczba cięć cesarskich bez istotnych wskazań położniczych.

Kiedy dziecko przyjdzie już bezpiecznie na świat, a my zadbamy przy tym o dobry stan psychiczny matki, możemy dzięki artykułowi Aleksandry Hytroś-Kiwały i Moniki Dackiej „Zdrowie psychiczne niemowląt” poznać psychoanalityczną i rozwojową perspektywę na początek życia człowieka — etap najintensywniejszych zmian. Połączenie obu tych podejść stanowi interesujący i pouczający punkt widzenia.

Numer kończymy refleksjami, a wręcz wariacjami Bogusławy Piaseckiej, Agaty Siwiec-Bek i Barbary Józefik na temat zespołu odzwierciedlającego Toma Andersena. Warto zwrócić szczególną uwagę na ilustrację kliniczną — mam wrażenie, że wciąż zbyt rzadko dzielimy się bezpośrednio swoimi sposobami pracy, a tu Autorki przedstawiły i zanalizowały fragment sesji. Artykuł „Wariacje na temat zespołu reflektującego” zamyka ten numer naszego czasopisma.

Zachęcam do publikowania w „Psychoterapii” i życzę Państwu inspirującej lektury!

Magdalena Zielińska

